

som har oprettet et Kontor, hvorigennem det hele gaar, og hvorigennem Forbindelsen gaar fra Staten til Foreningerne. Det var altsaa det, at Landboforeningerne havde et saadant Arbejde med Administration af Statsbevillinger, der i sin Tid var Begrundelsen for, at man bevilgede et Tilskud til Landboforeningernes Administration. Det siger nu sig selv, at fordi Landboforeningernes Medlemsantal forøges, er det ikke givet, at Udgifterne til Administrationen forøges i samme Forhold. Jeg tror ikke, det vil være Tilfældet. Landboforeningernes Medlemsantal er sikkert i de Aar, der ere forløbne, siden de fik denne Bevilling, forøget adskilligt, og de have dog ikke derfor faaet Tilskuddet til deres Administrationsudgifter forøget, og det er heller ikke nødvendigt at faa det forøget, selv om der var kommet flere Medlemmer. Jeg kunde derfor meget godt tænke mig den Ordning i Fremtiden, at man som Grundlag for Fordelingen tog de 12,500 Kr., som gives til Landboforeningerne, plus de 3,000 Kr., som gives til Husmandsforeningerne — det blev altsaa 15,500 Kr. — og sagde: For saa vidt Husmandsforeningerne have flere Medlemmer i Forhold til Landboforeningerne, end de havde paa det Tidspunkt, Bevillingen blev given, maa Husmandsforeningerne selvfølgelig have noget mere og Landboforeningerne noget mindre. Men jeg synes ikke, det behøver at føre dertil, at fordi baade Landboforeningernes og Husmandsforeningernes Medlemsantal er steget, skulle disse to Foreninger nødvendigvis have noget mere fra Statens Side til deres Administrationsudgifter. Men det er for øvrigt et Forhold, som kan tages under Overvejelse senere. Det, som er Pointen deri, er, at Husmandsforeningerne i Forhold til Landboforeningerne faa, hvad der kan tilkomme dem, og det er i Virkeligheden noget, som vi alle ere villige til at gaa med til.

J. H. Jensen: Til det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) skal jeg kun sige, at jeg har maaske gjort ham Uret før. Jeg troede, det var hans originale Opfindelse: Huskoneforeningen, nu hører jeg, at han har hentet sine Impulser fra de moderate og derved er kommen paa Vidspor, og jeg kan saa ikke sige andet, end at jeg haaber, han maa faa Nytte af Opfindelsen en anden Gang.

Overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) skal jeg sige, at naar han me-

ner, at jeg ikke kender Buderupholms Skovarbejdere og Skovdistrikt, tager han fejl. Havde han derimod sagt, at han ikke selv kender noget dertil, havde han talt Sandhed. Det betvivler jeg ikke, for det er, som det er fremhævet, Tilfældet, at det ærede Medlem ikke har noget Kendskab hverken til Skov- eller Landarbejderne derovre, og han kan heller ikke godt have det. Det ærede Medlem tror, at der staar en hel Stab af fastlønnede Arbejdere i dette Skovdistrikt. Det gør der ikke. Det er Sæsonarbejdere, som arbejde der en Tid og saa ellers gøre andet Arbejde. Der er maaske nogle, som ere der hele Aaret, men det er Folk, der have Huse og Jordlodder der.

Jeg skal i øvrigt bemærke, at det ærede Medlem kan jo nemt faa et højt Tal for sine Skovarbejdere, naar han sætter en Skovarbejders Bolig til 100 Kr. Jeg tror ikke, det nogen Sinde kunde falde den højtærede Landbrugsminister ind at sætte en Skovarbejders Bolig saa højt. Nej, Skovarbejdere, der have Bolig, betale ikke tilnærmelsesvis en saadan Husleje, det vilde være uforvarsligt at forlange det, og derfor er det ikke saa underligt, om deres øvrige Løn bliver noget lavere, naar det ærede Medlem regner en saadan Indtægt, fordi en Skovarbejder maaske bor i et Par smaa Værelser og et Køkken i Tilgift.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører plejer, naar det kniber for ham, at fremsætte en hel Del løse og ubeviselige Paastande. Det gjorde han ogsaa i dette Tilfælde. Det virkelige Forhold er, at Daglønnen i Københavns Skovdistrikter er højere, end den er i Statsskovene. Akkordpriserne ere højere, Sygehjælpen er bedre, Pensionsforholdene ere bedre, og Ulykkesforsikringen er ogsaa langt bedre. Saa holder det ærede Medlem, naar det kniber for ham, heller ikke af at tale om det, det egentlig drejer sig om, og det er Statens Skovarbejdere, det er ikke Københavns Skovarbejdere. Han røber saa en rørende Kærlighed til de københavnske Arbejdere. Jeg tror, det ærede Medlem fuldstændig kan spare sig disse Følelser. De københavnske Arbejdere klare sig sikkert bedst, naar det ærede Medlem ikke giver sig af med deres Sager.

Naar det ærede Medlem vilde give det Udseende af, at det var københavnske Arbejdere, der fik de Lønninger, jeg her nævnedes, er det en fuldstændig Misforstaaelse. Det er ikke en Gang Arbejdere